

новица, та дойде Златко отъ чифлъка, направи го главный управитель на войската; и за да му даде по-голѣмъ причинѣ, та да изложи живота си въ бѣдство, опълномощи го да прави или бой, или миръ.

Тази прикаска пошто је още много дѣлга, чеда мои, а немаше врѣме да кажемъ и исторійтѣ си, азъ щѣ ѝ остављ свѣршетака за други пѫтъ.

МАРИЯ.

Увѣрявамъ вы, учителко, че не щѣ да могж да спѣ спокойно до онуй врѣме; и вы молњ, ако обычвате, свѣршете ѿ сега.

УЧИТЕЛКА.

Трѣбва да знаемъ, душо драга, че когато имаме да испѣлнимъ другж по-голѣмъ дѣлжностъ, тогава трѣбва да оставяме на странѣ задоволството. Азъ щѣ свѣрш тази прикаска, ако ѿ съвѣршенно искате; но ще изостанемъ отъ по-нужднитѣ иѣща, а туй не ще бѣде добро; за да бѣдемъ добри, нетрѣбва да ся привыкнувамъ та да вървимъ по мечтаніята си: съвѣтвамъ вы проче да направите тази малкѣ жъртви: другожъ азъ щѣ мыслѣ, че не ще имате никога дѣрзостъ за да жъртвувате задоволството за дѣлжностъ.

МАРИЯ.

Е! добрѣ, нека кажемъ исторійтѣ си.

ВѢЛКАНА.

Израйлскитѣ сынове като почитахъ пакъ идолытѣ, Богъ гы прѣдаде на Мадіамянитѣ да гы измѣчѣтъ. Тѣзи народи дохождахъ въ жътвенно врѣме, поразвахъ плодоветъ и житата и имъ откарвахъ сичкытѣ